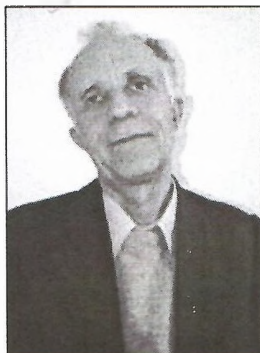

DUMITRU IRIMIA

Comunitatea științifică românească a mai pierdut o valoare. Pe 3 iulie 2009, a trecut „Dincolo” profesorul universitar ieșean Dumitru Irimia (21 octombrie 1939), o personalitate științifică plurivalentă și polimorfă. Opera sa este o sumă de studii moderne în care se intersectează lingvistica generală și filosofia limbii, lingvistica comparată a limbilor romanice și comparativismul cultural, stilistica generală și stilistica aplicată, poetica și retorica, istoria limbii și gramatica limbii române contemporane.

(21.X.1939 – 3.VII.2009)

Absolvent al școlii filologice ieșene (1962) și doctor al Universității „Al. I. Cuza” (1976), cu stagii de pregătire la universitățile din Veneția și Perugia, a fost nu numai profesor la o catedră universitară, ci și coordonator și mentor al mai multor organizații și organisme științifice din țară și din străinătate, redactor al unor publicații de lingvistică generală și lingvistică comparată, coordonator al multor volume de comunicări științifice (inclusiv studențești), autor a peste 300 de studii și articole și a opt volume monografice (din domeniul stilisticii și al gramaticii limbii române contemporane), autor a șase cursuri universitare publicate în România și în Italia.

Profesorul s-a dedicat discipolilor săi cu o generozitate rar întâlnită astăzi. Nu numai doctoranzii săi (peste 30), dar și studenții săi au simțit influența benefică a unei personalități puternice și altruiste. A fost cu adevărat un model.

A excelat și s-a individualizat în ansamblul științelor filologice contempo-

rane într-un domeniu deschis la începutul secolului al XX-lea de personalități complexe ca Philippide, Rosetti, Coteanu, Coșeriu și care a culminat, în contemporaneitate, tocmai prin cercetările sale științifice, mai ales în domeniul eminescologiei.

De remarcă că și lucrarea sa de licență și teza de doctorat au abordat acest domeniu. Prețuirea sa imensă pentru Eminescu s-a concretizat în zeci de studii, în realizarea unor

ediții de poezii ale lui Eminescu, în întemeierea Catedrei Eminescu și a Colocviului Național Studențesc „Mihai Eminescu”. Dar, mai presus de toate, eminescologul Dumitru Irimia a reușit să adune și să coordoneze un grup de specialiști, cei mai mulți tineri, pentru realizarea impunătorului și foarte importantului *Dicționar al limbajului poetic eminescian*, lucrare de referință pentru exegeza, poetica și stilistica eminesciană. Este cea mai importantă lucrare de eminescologie de la finalizarea ediției Perpessicius.

Poate nu este întâmplător faptul că eminescologul Dumitru Irimia a fost obsedat de o temă culturală cu puternice implicații politice: Basarabia și Bucovina. A preluat, parcă, durerea celui care a scris *Doina*. Cursurile pe care le-a susținut la universitățile din Bălți, Chișinău și Cernăuți, manifestările științifice, colocviile și conferințele pe această temă, l-au situat în avangarda unei mișcări culturale pentru recuperarea valorilor naționale de dincoace de Prut.